

Heel de lange lijst van wat wij zagen op Texel kan ik in dit verband niet opsommen, maar enkele vogels en planten laat ik hier volgen: kluten, slobbeenden, talingen, steenlopers, watersnippen, grutto's, groenpoot- en zwarte ruiters, zilver- en goudplevieren, kanoetstrandlopers, bonte strandlopers, kwikstaarten, kieviten, bergeenden, ijsvogels, een kleine jager e.a. meer voorkomende vogels.

In de duinvalleien vonden wij o.a. de slanke gentiaan, op de Beer voor het grootste deel onder het zand bedolven en parnassia's. De kalkarme duinen hebben nog flink wat heidebegroeiing met de daarbij behorende plantengroei.

Ik moet iedere liefhebber van onze eilanden de raad geven, maak dat je er bij komt voor het te laat is. Want eenmaal zal de tijd komen dat alle waddeneilanden door dijken met elkaar verbonden zullen worden en dan is het karakter der eilanden verloren. Kijkend vanaf mijn duintop en bedenkend hoe Texel vroeger was en hoe het nu is, schreef ik in het zand „Texel wat was je rijk toen je arm was, wat ben je arm nu je rijk bent”.

G. Houtman

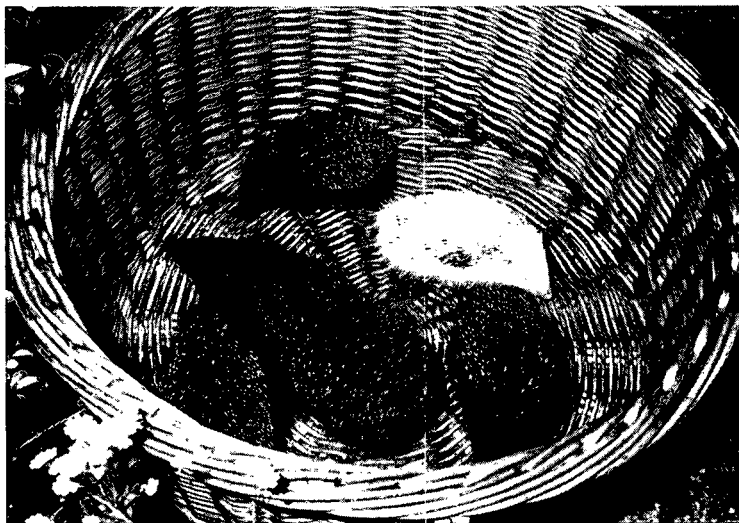
Albino-egels

Enige jaren geleden vermeldde het „Dagblad van West-Friesland” dat er in Obdam twee witte egels waren gevangen. Jammer genoeg heb ik de twee dieren toen niet gezien. Ook weet ik niet waar deze albino's zijn gebleven, maar in september 1961 kreeg ik vanuit Schagerbrug een bericht, dat iemand daar in het bezit was van een witte egel. Daar het me nog steeds dwars zat geen kennis te hebben gemaakt met de Obdammer albino's, ben ik met spoed naar Schagerbrug gereden. De reis was niet tevergeefs. Niet alleen een albino, maar bovendien ook nog de moeder met drie normale kinderen werden daar met zorg in een groot kippenhok verpleegd. Brood, ei, pap en rijpe peren kregen de dieren.

Daar de „eigenaars” de dieren wel kwijt wilden, werden de vijf egels meegenomen naar Hoorn. Daar heb ik ze negen dagen in mijn schuur gehouden. Hadden we elke belangstellende een kwartje gevraagd, dan hadden we beslist „een winterserre voor onbehuiste egels” kunnen openen.

Gelukkig gingen onze kostgangers na negen dagen naar de Kinderboerderij van de School- en Werktuinen in Den Haag. Nu heeft onze algemeen voorzitter de zorg over de dieren. De Haagse lucht schijnt, ondanks de Europoort, de dieren goed te bekommen. Bijna twee uur ben ik bezig geweest om de toch niet zo grote schuur weer zo te maken, dat we gewoon over de tegels konden lopen. Geen kwaad van onze egels, maar smerig dat ze alles maken! En vies ruiken!

Een week later werd — dank zij een publikatie van onze altijd actieve plaatselijke pers — een tweede witte egel bij mij thuis gebracht. Opgevist uit een regenputje te Avenhorn. Ook dit dier verhuisde naar Den Haag, naar onze alg. voorzitter. Maar de

De egel-familie met albino.

Foto: J. C. v. d. Meulen.

Haagse lucht... Deze albino verrijkt thans de verzameling van het Museum van Onderwijs.

Twee albino's binnen een maand. Komen albino's onder egels vaak voor? In het prachtige boek „De Nederlandse Zoogdieren” door IJsseling en Scheijgrond staat niets over albino's. In „Igeln” van Prof. Dr. Konrad Herters (Die neue Brehm-Bücherei, 1952) staat op blz. 7 „Bei vielen Igeln stehen zwischen den dunkel geringelten Stacheln einzelne pigmentlose weisse. Auch werden nicht gerade selten ganz weisse Tiere mit roten Augen (Albinos) gefunden”.

Diverse zoogdierenskundigen uit ons land hebben, bleek mij, nog nooit een albino-egel gezien. In ons land schijnen de roodogige witte dieren dus toch wel zeldzaam te zijn.

P. van Rooyen

Copulerende vlinders

Het was in de tweede helft van juli 1961, de juiste datum is mij ontschoten, dat de deze zomer zo sporadisch schijnende zon, straalde boven weilanden, riet en water. Ook het schiereilandje, dat wij bewonen ontving een deel van deze gouden gloed. Juist klikte de deur achter mij in het slot, toen ik op het tuinpad twee copulerende vlinders ontwaarde. Het verraste mij te zien, dat hierbij de nummervlinder (*Vanessa atalanta* L.) ♀ en de kleine vos (*Vanessa aglais urticae* L.) ♂ betrokken waren.

Uit nageslagen literatuur en gesprekjes bleek duidelijk, dat over het liefdeleven der vlinders niet zo bar veel bekend is. Nog minder weet men over eventuele kruisingen. Toch schijnen er kweekresultaten te zijn, waarbij kruising tot stand kwam. Ook in de vrije natuur heeft men een enkele maal vlinders waargenomen, die de kenmerken van deze kweekprodukten bezaten.

Een voorbeeld hiervan is *Smerinthus hybr. hybridus* Steph., een kruising tussen *Smerinthus ocellata* L. (Pauwoogpijlstaart) ♂ en *Laotaoë populi* L. (Populierpijlstaart) ♀. Zeer zeker zijn er onder ons, die beter geïnformeerd zijn en misschien reeds een respectabel aantal soortgelijke waarnemingen hebben verricht. Mogen we daarover eens iets vernemen? U moet dan wel vanavond nog aan uw schrijverij beginnen, want zo iets blijft gemakkelijk „in de pen”.